

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1
Tel. št. 73.

Leto XXII.

št. 30.

Kranj, 23. julija 1938

Izhaja vsako soboto.

Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din,
četrtletno 10 Din.

Odkrita beseda

V našem javnem življenju, kakor ga ustvarjajo razni časopisi in kakor ga razumejo posamezniki, ni po 20 letih naše Jugoslavije narodnih svotin, pred katerimi bi se ustavila politična zloba in katerim bi politični nasprotnik prizanesel. Žalostno in znak skrajne nezrelosti je, če se more na politični borzi mešetariti za vse in če se radi koristarstva sme zasramovati in opljuvati vse, kar je sicer ostalim evropskim narodom najdražje in vzvišeno nad vsako politično debato. V našem javnem življenju po 20 letih narodne države ni načel in smernic, okrog katerih naj se, suče takomenovana politična borba tako, da bi vsaj temelji, ki so nepolitično držali 1918. leta, še veljali.

Le pomislimo, kaj bi bilo z našim slovenstvom! V prejšnji državi o naši slovenski narodnosti nihče na slovenskem ozemlju nikdar sploh podvomil ni. Slovenci smo bili, ko smo navdušeno pozdravljali ustanovitve narodne države in propad avstrijske črnozlate zvezde. Spričo čudnega nepoznanja drugod pa se je potem kmalu začela naša narodnost prodajati. Na licitaciji so jo dali le radi politične kupčije, ker je bila dobro in mnogo obetajoče hlago. Ali je sploh mogoče, da so se mogli med nami v teh 20 letih najti izdajalci, ljudje, ki so špekulirali s tem, kar smo bili in kar smo in kar bomo ter hočemo tudi ostati? Le spomnimo se, če ni šlo res tako daleč, da slovenskega imena niti omeniti niso smeli? Ali ni bil zločin po zakonu o zaščiti države, če si nosil neznamno slovensko trikoloro? Ali niso neposredno čez Savo preganjali celo znake Marijinega vrta, češ da imajo trakovi sumljivo barvo in da so le neke vrste politični izraz tedanje naše slovenske večinske opozicije? Vse to so številni resnični dogodki, ki jih ni mogoče utajiti in ne na naši strani pozabiti. Zdaj pa primerjajte čase današnje vlade in prejšnjih JNS in podobnih režimov! Koliko denunciacij in šikan je bilo prej radi slovenske zavesti, radi nedolžnih zelenih kravat. Danes se radi tega nikomur ne skrivi las. Saj se za člane svojega naroda vendar smeš vsaj proglasiti.

In koliko interpretacij je bilo o skoro že pozabljeni državotvornosti! Vsak lenuh je bil državotvoren, vsak je bil državotvoren, kdor je le hotel vpti v Kramerjev rog. Če si bil pa zaklical Koroščevo ime, si bil že ne narodni ampak kar državni izdajalec in kar hitro s takim v celico. Potem pa orožniška poizvedovanja, denunciacija je nastopila svoj zmagoslavni pohod brez miru. Če so se fantje zbrali na vasi, je bilo že treba „ugotoviti“, če so bili to Koroščevi pristaši. Osumili so jih, da so hoteli imeti neprijavljeni „zbor“ in „g. sreski“ jih je obsodil na denarno kazen. Če si bil kot uradnik pristaš dr. Korošca, si bil proti državi. Zato pa sredi največjih moči in sposobnosti — v pokoj ali na cesto. Kdaj je danes preganjan državni uradnik in vržen na cesto, če simpatizira z JNS stranko? Ali nimajo danes pravico do zborovanja vse mogoče stranke in frakcije, prej pa smo poznali le politične shode JNS-prekupčevalcev? Ali ni danes dovoljeno, da brez vsake denarne kazni stikajo glave potomci črnih in okrvavljenih orjuncjev? Potem pa še vpijejo o današnjih težkih časih... Ali ni to brezvestno in skrajno nemoralno? Ali niso bili prej naši vitezi edini patentirani državotvorci, nevičari pa, ki so garali na svojih poljih, da so imeli oni junaki kruha, pa se kot steber niti svobodno ganiti niso smeli. Ustvarjalci naše države so morali v internacijo, tako daleč je šlo „delo za državo“, tedanji „voditelji“ pa so praznili državne blagajne, med tem ko je kmet propadal, ceste se zanemarjale itd. Kaj vse so počeli in kako so zmanjševali vpliv majnske deklaracije, ki je bila ob svojem razmahu vendar od vseh Slovencev priznana kot važen mejnik in ustvarjanju države v Jugoslaviji pa pljunili nad njo, ker v Avstriji niso imeli poguma za njo takoj nastopiti! Lepa logika!

Danes piše „Jutro“, da „so sovjeti še precej daleč od prave demokracije“, če so z nasilsti

in grožnjami volilce prisilili za edino zveličavno Stalinova lista. Ne pride pa mu morda do ušes, da se sem in tja pri nas pohvali kak bivši glavar, kako so režimskim listam prišleli glasove...

In kaj je bilo z našo prosveto in gospodarstvom? Zdaj piše „Jutro“, da je kulturno delo temelj vsakega naroda in države. Pod JNS do tega znanja še nismo prišli. Sicer ne bi razpustili prosvetnih društev in ljudem ne bi zaprili prosvetnih knjižnic, ki vendar dajejo kulturno hrano. Ko hyališ in se ponašaj z nesmrtnimi produkti našega Prešerna, Cankarja, ali Županiča, ki so najlepše zapisali v slovensko svobodo, ne moreš istočasno teh vzorov lačnim ljudem zapirati. Komu je v današnjih časih prišlo na misel zapirati čitalnice ali sokolske domove? — Naše občine so bile gospodarsko na tleh, ker se je tam tedaj uganjalo strankarstvo mesto res plodovitega dela za občino. Pa se še najde tak znani gorenjski „gospodar“, ki je „z velikimi uspehi“ vodil lastno in občinsko gospodarstvo, zdaj pa si upa vzeti legitimacijo in kazati s prstom na naslednike, ki morajo po njem zapeljani voz vleči iz blata!

V našem javnem življenju ni načel, ni morale.

zato tudi ni resnice. Jasno je danes, da narod ne more živeti od suženjske pokorščine uzurpiranim in omišljenim mogotcem in da bi se v takih razmerah v dušah mogla poroditi le gonja do domovine. Je pa tudi jasno, da nima nihče pravice narod zastupljati v časopisih z lažmi ali besedami. Oblast bi morala na vsak način strankarsko izživljanje uravnati na pot resnice in da tudi opozicija manjšine po zahtevi večine sprejme in postavi narodne svetinje za nedotakljive. „Če oden zida, drug podira, kako bo hiša stala kdaj?“. Poznamo monopol na tobak, sladkor itd., monopol na državotvornost ne moremo priznati, čeprav še danes sem in tja mladiči o njem vpijejo in ga zatevajo za svoje splahnele skupinice. Tudi tu gre za ravnopravnost in ravnopravni hočemo biti. JNS deklaratorji se na to niso ozirali in so jo naravnost izvajali v državno pogubo. Ko bo pa samopravnost splošni pojav in resnica ter ne samo prazna fraza, tedaj bomo dobili najtrajnejšo garancijo za pravo narodno in obenem državno življenje. Prav bi bilo, da bi se ob 20-letnici zgodil enkrat že — ta čudež! Enotno hotenje v načelnih temeljih hočemo radi resnice in radi prave morale.

v življenje šolo, za katero je bila že leta 1928 dovoljena ustanovitev in ji preskrbeli potrebne prostore. Sedanja občinska uprava je takoj ob začetku svoje funkcijske dobe pokrenila vse potrebno ter ji moramo biti hvaležni, da je tudi na tem polju pokazala razumevanje za potrebe občanov.

Praznik naše svobode

(Proslava 20-letnice Jugoslavije v Mariboru.)

Pred 20. leti je klic po svobodi prišel v sleherno slovensko vas. Vzklilo je seme izkrvavlega naroda v deželah majnske deklaracije.

Pred vsem svetom smo v zadnjih 20-ih letih dokazali, da znamo živeti sami iz sebe, biti tvorci samobitnega življenja in kovati svoje sreče in usode. Na vseh poljih smo orali ledino, v brazde smo vrgli kleno, zdravo zrno, ki je vrglo bogato žetev dvajsetih svobodnih let. Dali smo zgodovini dokaz, da znamo v svoji hiši gospodariti sami. 20 let življenja v narodni državi terjaja obračun o našem delu.

Sredi dela smo. Narodi živijo iz davnjave večnost. Svobodna država in narodna samostojnost sta nam prva in največja skrb in zgodovinska naloga. Vse naše misli in delo posvečeno tej nalogi. Polni vere gledamo opri na lastno državo v svojo bodočnost. To je ob 20. letnici Jugoslavije naša javna izpoved, katero bomo povedali v obmejnem Mariboru. Maribor je bil vsa desetletja ognjišče domače narodne kulture. Maribor je vodil narodno-obrambne boje in je pod vodstvom generala Maistra postavil pred 20. leti Jugoslaviji državne mejnike na severu. Maribor hoče rasti v svobodi in z njo čuvati državno mejo. Maribor bo na veliki kulturni razstavi od 6. — 15. avgusta l. 1938 svoj narodni razvoj v zadnjih 20 letih in v nedeljo, dne 14. avgusta 1938, bo na velikem narodnem taboru ponovil prisego danjo na taborih pred 20. leti in izpolnjeno pred 20. leti.

Trdna meja — varna domovina!

Obmejni Maribor vabi!

Slovinci, Jugoslavlani, pridite!

Dr. Jovan Alojzij I. znanstvenik
predsednik mestne občine Maribor in
predsednik Odbora za proslavo
20-letnice Jugoslavije v Mariboru.

Tabor Kmečke zveze na Brezjah 7. avgusta

Priglasite se!

Po že dosedaj dospelih prijavih moremo soditi, da bo tabor na Brezjah veličastna minifestacija našega kmečkega ljudstva, ki bo ob tej priliki v desetstičnih izpovedalo svoj program. Na podlagi poslanih prijav je Kmečka zveza že zaprosila za primerno ojačenje vlakov in za dva posebna vlaka. Vemo pa, da je še mnogo kmečkih ljudi, ki so namenjeni 7. avgusta na Brezje, a se še niso prijavili. Iz nekaterih krajev sploh še nismo prejeli nobene prijave, čeprav vemo, da bo šlo mnogo ljudi na kmečki tabor na Brezje. Prosimo zato ponovno vse, ki se nameravajo udeležiti našega kmečkega praznika, naj se takoj prijavijo pot domaće Krajevne kmečke zveze, ali pa naravnost Kmečki zvezi v Ljubljani, Miklošičeva cesta 17, ker edino na podlagi prijav more Kmečka zveza poskrbeti za zadostno ojačenje vlakov, da ne bo drenja in zamud.

Spored:

Ob tričetrt na 11 uro dopoldne se bo pričelo sv. opravilo in sicer v slučaju lepega vremena na prostem pred cerkvijo. Za pridigo in sv. mašo sta naprošena oba slovenska prevz. gg. škofa. Ob tej priliki bo tudi blagoslovitev prekrasne zastave Kmečke zveze. Takoj za tem se bo pričelo kmečko zborovanje na trgu pred cerkvijo, na katerem bodo govorili štirje kmečki govorniki, iz vseh pokrajin Slovenije. Na ta tabor pridejo, če ne bo izrednih zadržkov, tudi

Meščanska šola v Kranju

Kakor smo že poročali v zadnji številki našega lista, je meščanska šola v Kranju dovoljena. Pri komisijemskem ogledu, katerega cilj je bil ugotovitev stanja učnih prostorov, se je ugotovilo, da stara ljudska šola začasno odgovarja potrebam meščanske šole. Pri objavljenem vpisovanju se je vpisalo v I. razred 72 dijakov, za 2. razred pa 22. Tako je sedaj že gotovo, da bosta že letos otvorenja I. razred z eno paralelko ter II. razred. Ugotovitve komisijemskega ogleda, kakor tudi število prijavljenih dijakov so bile poslana kr. banski upravi s predlogom, da ministrstvo prosvete izda odlok o otvoritvi.

Ker je bil sedaj precej kratek rok za vpisovanje in še niso vsi starši bili obveščeni, se bo število dijakov pri drugem vpisovanju prav gotovo še precej povečalo. Meščanska šola v Kranju bo mešana, t. j. deška in deklška, ter obrtno-industrijskega tipa. V meščanskih šolah tega tipa se dijaki največ usposobijo za obrtnike, mojstre, trgovske pomočnike in druge, ter jim pozneje kot vajencem ni potrebno obiskovati obrtnih nadaljevalnih šol niti trgovskih nadaljevalnih šol, ker se že v meščanski šoli pouču-

naši narodni voditelji. Po taboru boste imeli priliko, ogledati si tudi Bled, kamor bodo udeležence tabora vozili avtobusi po znižani ceni. Nekateri, ki se bodo pripeljali z vlaki že zgodaj zjutraj, ali celo prejšnji večer, pa si bodo Bled ogledali lahko že pred taborom.

Železniške zveze.

V prihodnji številki našega lista in v „Oraču“ bodo objavljene točne železniške zveze za vse slovenske proge. Ker bo vozil iz Ljubljane v nedeljo, 7. avgusta, malo po devetih uri poseben vlak na Brezje in popoldne nazaj v Ljubljano, bo mogoče udeležencem iz vse Slovenije iti od doma šele v nedeljo zjutraj in se že v nedeljo zvečer vrniti domov. Tako ugodna prilika se vam redkokdaj nudi, zato jo vsi kmečki ljudje, ki imate malo časa, zdaj v čimvečjem številu izkoristite!

Reditelji so potrebni povsod, kjer bo večje število udeležencev, da bo mogoče vzdrževati red in da bodo z nasveti v pomoč onim, ki niso vajeni potovanja in si ne znajo pomagati v nevajenih razmerah. Izberte povsod sposobne reditelje, katere pa tudi ubogajte!

Hrano naj vzame, kdor le more s seboj od doma, ker bo v gostinlah na Brezjah velika naloga. Dobila pa se bodo sicer tudi tam okrepčila po primernih cenah.

Najvažnejša in podrobna navodila bodo objavljena v prihodnji številki, nakar ponovno opozarjamo! Izrežite jih in vzemite s seboj!

jejo vsi predmeti, katere rabijo kot obrtniki, trgovci in podobno. Tudi prehod iz gimnazije v meščansko šolo je mogoč, samo da mora dijak položiti še sprejemni izpit iz nemškega jezika.

Predlog za namestitev učnih moči je že poslan merodajnim ter zaenkrat obsega predlog za upravitelja ter eno moško in eno žensko učno moč.

Stroške za vzdrževanje šole bodo nosile občine solskega okoliša, ki obsega zaenkrat občine sodnega okraja Kranj. Občine bodo prispevale k vzdrževanju procentualno s številom dijakov iz dotične občine. Ker imajo dijaki iz Radovljice, ki sedaj obiskujejo meščansko šolo na Jesenicah, bližje v Kranj so sedaj zainteresirani pokrenili akcijo, da bi tudi dijaki iz Radovljice obiskovali meščansko šolo v Kranju.

Iz samega vpisa, za katerega pa še ni bilo dovolj časa, da bi se mogli vpisati vsi dijaki, se more zaključiti, kako nujno potrebna je bila meščanska šola v Kranju, in kakšna škoda je, da se že prej ni ukrenilo vse potrebno, da bi prišlo do ustvaritve te že davne želje kranjskih meščanov. Prejšnji odločilni faktorji v Kranju se pač niso dovolj pobrigali, da bi priklicali

Šavnikovi gospe v spomin

Že je minulo od tega več kakor pet let, ko sem se ji predstavil. Prišel sem od daleč ves utrujen in zapršen in gospe je takoj spoznala, da sem tudi močno lačen. Prosjačič nisem bil vajen, zato sem kar nekaj moljnal o posojilu, takrat pa se je gospa nasmehnila, se za trenutek oddaljila, nato pa mi je stisnila v roko petdesetak. Niti zahvaliti se ji nisem mogel, prekinila me je z besedami, da lahko še pridem, kadar bom v zadregi.

Nisem hodil, ker poslej nisem prišel več v tako silno zagato. Z instrukcijami sem se boril skozi dijaška leta. Srečal pa sem jo parkrat na cesti in zdelo se mi je, kakor da me je vsakikrat premotrila z očesom, kakor bi hotela spoznati ali nisem morda lačen ali raztrgan. Nekega dne, ni dolgo od tega, me je spet srečala in mi kar mimogrede stisnila petdesetak. Taka je bila gospa Šavnikova...

Ce bi se ji hotel zahvaliti bi dala prst na usta, v znamenje naj molčim. Molčala pa je tudi ona in ni pripovedovala nikomur, da je nastila za par dni tega ali onega študenta.

Sedaj pa je umrla. Človek kar ne more verjeti, saj še ni dolgo, kar smo jo videli še vsaj v delu in skrbeh za gospodarstvo in na zunaj še vso korajžno in veselo. Le v njenih očeh je bilo opaziti notranjo žalost, ki jo je pred svetom skrivala. Njene bolečine za prerano umrlim soprogom in tremi otročički so bile tako velike, da so pešale njene moči in sile. Skušala se je še boriti, skušala je ostati pri svojem sinu Bogdanu, toda v letošnji pomladi so njene moči do kraja opešale. Ko je to zapazila je žalostna vzdihnila:

„Letos pa sem jaz na vrsti...“

Odsla je v Kranjsko goro, misleč da bo tam

v miru dobila novih sil za življenje. Toda bolezen se je že tako zajela vanjo, da se njeno stanje ni nič izboljšalo temveč poslabšalo. Po nasvetu zdravnikov je šla v zagrebški sanatorij, kjer so jo v soboto popoldne operirali. Domači, tako oče in mati, predvsem pa sin Bogdan so trepetali za njeno življenje, tudi zdravniki so se trudili, vendar je bila bozma volja drugačna. V ponedeljek zvečer ob 8. je umrla še predno se je poslovila od svojega sinčka, od očeta ter matere.

Truplo žene pokopane so prepeljali v turek popoldne na njen dom. Med drugimi žalujočimi so jo stila sprejela tudi njena tašča gospa Leopoldina Šušteršič, ki je morala videti v svoji hiši pač že preveč smrti. Krsto pokojnice so naravnost obšli s cvetjem in vencji in premoni je skrivaj potočil solzo za blago dobrotnico.

„Pobatinstvo se nadaljuje“ . . . Res je!

Dr. Sabothyjev 13 letni sin je pred nekaj tedni pri gri z otročjo puško na zračni pritisk po nesreči zadel v čelo delavca, ki se je nahajal v bližini. Po zdravniški ugotovitvi je zadobil za lečo veliko ranico, kožno odprtino v kateri se je nahajal tako majhen izstrelek, da ga zdravnik ni mogel z roko niti opipati. Ker otrokov oče pozna krajevne razmere so na njegovo željo delavca poslali v bolnico, kjer so izstrelek prav lahko našli in ga odstranili. Ranico z obližem zalepili in delavca kot povsem zdravega poslali istega dne domov. Vsa ta operacija je bila teka, kakor če se komu zapiti trn v prst, ki se potem z iglo iztrebi.

Ta dogodek je brez dvoma tako malenkosten in za javnost tako brezpomemben, da bi ga gotovo niti omenili ne, ako ne bi postal za kranjsko ljudsko fronto senzacija prvega reda in če ne bi vse nadaljnji razvoj pokazal tako poučno, kako se v Kranju v zadnjem času skoraj izključno po navodilih levčarskih krogov ustvarjajo vsak dan nove utere in aferice. Videlo se je tudi, kako sam elementom sledi večina JNS-sarskih ostankov ali iz pavnosti ali osebnega sovraštva ali drugih nebednih motivov.

Komaj se je nesreča zgodila, že so šli emisarji na delo. Od komunisti, ki ga je otrokov oče zastoj razveljavil, pa tja do nacionalista, ki ne more preboleti lepših časov minulega režima, in vse kar je vmes med njim, so začeli zadevno razblinjati, se zgražali nad strašnim dejanjem, ki ga je zakrivil deček, ko je z morilno puško streljal na ubogega delavca. Nastopali so kakor vedno z roko v roki in zahtevali kot edini zastopniki razžaljenega naroda strašno kazen, pri čemer je imel v mislih vsak svoj poseben namen. Že dva dni po tem velikem dogodku pa je prišel sam od sebe k dr. Sabothyju poškodovani delavec, ki je pripovedoval, da nima miru pred ljudmi, ki ga hočejo osrečiti, mu vsiljujejo svoje nasvete, kako naj nesrečo izrabi ter ga hujkajo tako, da mu ni več prestat. Zato smatra za pametnejše, če se svojih osrečevalcev otrese in če se z očetom pogodi ter izrabi priliko, ki mu je dana in prejme nekaj za svoj strah. Ker je pokazal preprosti delavec več srčne kulture, kakor vsi njegovi osrečevalci, ga je dr. Sabothy tako nagradil, da je pripoznal, da mu je nesreča prinesla nekaj glavni dobitke. Ta poravnava je seveda delavčeve osrečevalce razočarala in

Tudi pogreb gospe Savnikove je bil res lep. Poleg lepega števila drugih ljudi, ki so od blizu in daleč poznali gospo Savnikovo smo opazili na njeni zadnji poti tudi okrajnega načelnika g. Lipovška, kranjskega župana g. Česnja, s celokupnim občinskim odborom, odvetnika g. dr. Megarčarja in še več drugih kranjskih osebnosti. Pogreba so se udeležili tudi otroci Marjančiča, saj jim je bila gospe Savnikova kakor mati, razen tega so spremljale gospo tudi odbojnice Vincencijeve konference, gasilska četa iz Kranja in še razna druga društva.

Pogrebne svečanosti je vodil g. Matija Skerbec. Poleg njega so bili navzoči še štirje duhovniki. Ob grobu so bile na željo domačih samo molitve, ki so se dvigale v nebo za blago pokojnico.

Počivajte v miru dobra gospa. Bog Vam bodi plačnik za vsa Vaša dobra dela! T. A.

Tedenske novice

KRANJ

Šoferski izpiti poklicnih šoferjev in govorničev motornih vozil se bodo vršili za okraje Kranj, Radovljica in Škofja Loka v turek dne 2. avgusta ob 8. uri zjutraj pri okrajnem načelstvu v Kranju.

Interesenti naj svoje pravilno opremljene prošnje pravočasno vložijo pri okrajnem načelstvu v Kranju.

Zasedanje davčnega odbora za odmero pridobnine obrtnikom se vrši dne 2. avgusta. Opozorjamo vse davčne obvezance, ki niso povabilani, da imajo predloge na vpogled v pisarni združenja in pri g. Sinku. Istotam se dobe vsa nadaljnja navodila. Tovariši, skrbite pravočasno, ker potem ni mogoče več popraviti zamujenega.

Vse tovariše obrtnike vabimo, da se udeležijo v nedeljo 30. t. m. otvoritve obrtne razstave v št. Vidu nad Ljubljano in 7. avgusta krojaške razstave na Jesenicah. Program in drugo je razvidno iz plakatoev. Tovariši, naša stanovska dolžnost nas veže, da se v čim večjem številu odzovemo vabilu naših bratskih društev.

Odbor Društva slov. obrtnikov.

Ne pozabite: za potovanje, za morje, za gore, za Kopal, za ročno torbico in za pisarno imejte vedno pri rokah Solea krema. Cena 3.-, 5.-, 10.-.

Ministrstvo za promet je vpoštevalo veliko važnost mariborske proslave in je odobrilo 75% popust na vožnji po železnicah po celi državi v času od 12. do 16. avgusta. V krajih izven Slovenije bodo vsa pojasnila dajale pisarne „Putnika“, kjer pa takih pisarn ni, naj se oni, ki nameravajo priti na mariborsko proslavo, obrnejo za informacije na bližnjo poslovilnico „Putnika“ oziroma neposredno na „Odbor za proslavo 20 letnice Jugoslavije v Mariboru, Mestno poglavarstvo“.

V soboto popoldne, dne 23. julija ob 14. uri se bo vršil komisijski ogled za gradnjo novega prosvetnega doma v Kranju. Upamo, da se bo lahko kmalu pričelo z gradnjo.

Mesto venca na grob pokojne ge. Slavke Savnikove, vdove lekarnarja, so darovali Vincencijeve konference po 200.— din: g. dr. Anton Megušar, odvetnik iz Kranja, g. Jamko Rant, trgovec iz Kranja in otroci pokojne ge. Ivanke Logarjeve. Vsem darovalcem prisrčna hvala.

Na hujanski strani novega mostu so pričeli graditi portal. Na vsako stran bo polkrožni zid, pred katerim bo betonska klop. Tako bo dohod na sam most lepo urejen in privlačen.

Solea krema 3.-, 5.-, 10.-, mila 7.50. Za trgovce po orig. tovarniških cenah. Glavno zastopstvo za Gorenjsko:

HINKO PODJAVORSEK - KRANJ.

Proslava 20-letnice Jugoslavije. V dneh od 6. do 15. avgusta se bo proslavila v Mariboru dvajsetletnica Jugoslavije z narodno slavnostjo, sestajejo iz razstave, ki bo prikazala 20-letni razvoj Maribora in zaledja. Vršil se bo tudi velik narodni tabor in sicer dne 14. avgusta 1938. Ker je proslava dvajsetletnice Jugoslavije v Mariboru važna za našo narodnostno in državno idejo, je potrebno, da sodelujejo pri pripravah proslave vsa narodna in kulturna

društva. V ta namen sklicuje občina Kranj z ozirom na okrožnico kralj. banske uprave in reskega načelstva sestankov vseh kranjskih narodnih in kulturnih društev, za ponedeljek, 25. julija 1938. ob 18.30 uri v občinski posvetovalnici ter pričakuje polnoštevilne udeležbe. Po možnosti naj zastopniki društev že pri sestanku javijo svoje udeleževanje.

ŠKOFJA LOKA

Nova maša, kakor smo že na kratko zadnjič omenili je imel v nedeljo v nunski cerkvi svojo prvo sv. mašo žg. Janez Kopač od sy. Andreja, podružnice škofjeloske fare.

Uršulinska cerkev kakor tudi ves prostor pred njo, je bila prav kraljevsko ovenčana. Tako krasno ovenčana prav nobena cerkev pri nas ob nobeni priliki še ni bila, pa mislimo, da daleč naokoli tudi ne. Pot od vhodov v uršulinsko ljudsko šolo do stopnišč ter stopnišče samo pred cerkvijo je bil en sam gozd majice s slavoloki, prepлетeni s vencji ter okrašenimi s cerkvenimi ter državnimi zastavami.

Na predvečer nove maše so zapeli naši pevci pred rhodom v samostan podokopico, za katero se je g. novomašnik v prav galsijem govoru zahvalil ter jih povabil na svadbo. V tem govoru se je poslovil tudi od fantovske družine itd. Drugi dan ob 10. uri pa se je ob ubranem pritrkovanju zvonov v farni cerkvi sv. Jakoba razvil iz dekliske ljudske šole do vhoda uršulinske cerkve krasen sprevid duhovnikov, svatov ter sorodnikov g. novomašnika, nakar se je začela v cerkvi svečana služba božja. Govor je imel stric g. novomašnika, pisatelj žg. Pavel Perko, ki je v krasnih in kleknih besedah polagal misel na misel. Cerkev je bila premajhna in ni mogla sprejeti vseh množic.

Tako nekako smo letos Ločani imeli dve novi sv. maši. Čez štiri leta pa se nam obetata zopet dve. Bog ju daj dočakati!

† Šušteršič Ivana. V turek 19. 7. je po dolgi in mučni bolezni v Bogu vdan zaupala soproga odločnega katoliškega moža, predsednika škofjeloske gas. čete, kanmoskega mojstra v Škofji Loki, g. Ivana Šušteršiča, Ivanka Šušteršič. Pokojna je bila vzor ljubezni do doma in vzor tihga trpljenja. Naj v miru počiva, soprogu, sinovom in hčeram pa naše iskreno sožalje.

Za las je manjkalo, da se prejšnji četrtek popoldne na cesti na Spodnjem trgu med tovarno „Sešir“ in poslopjem zaloge piv. „Union“ ni dogodila smrtna nesreča, katere žrtev bi postal mali 6 letni Janezek. Deček je namreč kot bomba pritekel iz dvorišča „Uniona“, nesreča pa je hotela, da je fantek sredi ceste padel, 2 metra pred avtomobilom cestne kontrole, ki je v istem hipu s precejšnjo hitrostjo privozil preko Lahovega mostu na Spodnji trg. Šofer je seveda z viso silo zavrl, tako da je avto tik pred ležčim Janezkom obstal. Ta pa se je meni nič, tebi nič prijel za odbijač avtomobila, vstal in je očvr naravnost domov, kar običajno nima navade. Orožnik, ki se je vozil v avtomobilu, pa za njim. Vsa svar je nudila vsem, ki so prizor videli, precej strahu, hujšega pa za enkrat hvala Bogu ni bilo.

Odločno pa moramo pibiti, da vsi avtomobili, motorji pa tudi kolesa skozi naše mesto prehitro vozijo. Še čudno, da se ne pripeti več nesreč.

Najodločneje zahtevamo od policije, žandar-

Mimica Zagorska:

Pod Triglavom

izgodovinska povest iz l. 1415. v dobi kmetskih uporov

na Gorenjskem.)

(Dalje)

„Zvestih zaveznikov ne pozabljam,“ je rekel Rado. „A zdaj se mi mudi, pa ne zameri, če te pustim zadaj.“

„Le hitro pojdi, jaz imam le dve nogi, tvoj konj pa stiri,“ je vpil Corn za jezdecem, ki je pognal vranca v dir.

Pozno popoldansko sonce je sijalo haš v Hriharjevo hišo, ko je fant prijezdil na Brda. Človeka res ni bilo videti nobenega, a vrata so bila odprta, po tem je sklepal, da so doma. Zdirjal je še po klančku navzgor in privezal konja k strešnemu tramu. Potem je stopil v vežo.

„Na dobro srečo!“ je glasno pozdravil.

„Bog ti jo daj!“ je čul iz hiše mehak glas. Takoj nato je prišla v vežo Jerca in je začudena obstala, ni vedela, kako naj pozdravi nad vse ljubega gosta. Premnogokrat si je želela njegovega prihoda, zdaj, ko je tu, bi pa najraje zbežala.

Tudi Rado je bil nemalo v zadregi, ker je baš njo srečal prvo. Lahna rdečica ga je občila in ni vedel, kaj bi. A hitro je premagal zadrego in je z navadnim glasom vprašal:

„Ali so oče doma?“

„Ne. Samo jaz in stari hlapec sva doma, drugi so šli že navsezgodaj na Jamnik.“

„Pogledat, kako se godi Minci?“

„Da.“

„Je bilo lepo na svatbi?“ je vprašal Rado, ker mu ni nič boljšega prišlo na jezik.

„Lepo,“ je kratko potrdila Jerca. „Se ti bi prišel.“

„Hm,“ je grelo Radota. „Kaj sem hotel. V sorodstvu nisem. — Ti si bila družica?“

„Da.“

„In drug?“

„Tisti je bil, ki“ je prišel z ženinom snubit.“

„Si rajala z njim?“ je Rado trpel v neumni ljubosumnosti.

„Malo sem.“

Rado ni vedel nič več in sta molčala. Potem je spet vprašal:

„Ali se vaši kmalu vrnejo?“

„Danes in morda še jutri do noči ne.“

„Slabo sem naletel. Moral bi nekaj važnega povedati očetu,“ je svobodnjak mrmral, kakor bi govoril sam sebi.

„Morda bi mu mogla tisto jaz sporočiti, posebno če je kaj nujnega,“ se je ponudila Jerca.

„Ti?“ jo je Rado svetlo gledal.

„Seveda. Gotovo bi ne pozabila.“

Svobodnjak je pomišljal in umaknil besedo.

„Ne. Take stvari niso za dekleta.“

Jerco je zbolelo njegovo nezaupanje, a mirno je rekla: „Potem boš pač moral sam priti do očeta.“

„Tako težko grem na Brda,“ je vzdihnil Rado.

„Seveda. Dolga, odročna pot je.“

„Ne samo to. So še drugi vzroki,“ je rekel lepi svobodnjak.

Jerca je pognalo kri v glavo. Da bi skrila zadrego, je potegnila s police vrč mošta in kruha in oboje postavila na mizo.

„Skoro sem pozabila, kaj se mora dati gostu. Sedi, jej in pij, naša hiša je kakor tvoj dom,“ mu je rekla po običaju.

„Da bi mi le vedno bil,“ je želel Rado in prijel vrč.

„Zdaj bom pil na tvojo srečo, zalo dekle.“

Vehar je nagnil vrč in je pil, kakor je znal samo on.

Dolgo, dolgo ga ni odstavil od ust, potem ga je obrnil, bil je prazen.

„Name nisi mislil, kvečjemu na punt,“ se je branilo dekle in mu prineslo drugega mošta.

Rado se je smejal njenim besedam.

„Mislim sem na srečen izid punta, res je to in zraven

sem nehote pil na tvojo srečo in zdravje.“

„Rada bi te vprašala?“

„No, kaj?“

„Ali, ali je zelo nevarno, biti puntar?“

Svobodnjak se je spet glasno zasmel.

„Zdaj še ni nevarno, a v kratkem bomo tvegali glave.“

Jerca se je zdrnila, proseče je vprla vanj oči.

„To ni mogoče!“

„Pa je res. Če propademo, izgubimo imetje, svobodnjaštvo in nedvomno voditelj tudi življenje.“

„Pa moj oče in brat in...“ Jerca se solze zalile oči.

„Vsi smo na tem. Nič ne jokaj, Jerca,“ jo je tolažil lepi fant in se komaj premagoval, da ni stopil k njej in jo objel. „Vesela bodi Jerca, saj bo še vse dobro. Ti se bojiš za puntarje?“

„Da, da. Ah, pustite punt, to je nevarno. Pusti ga ti, Rado!“

Mladi Vehar je stopil k njej jo prijel za roko in se je zagledal v solzne oči. Bol in radost sta mu trgala srce, da je vse v njem trepetalo. A premagoval se je in je mirno govoril:

„Ne jokaj, Jerca in ne boj se za očeta in brata. Nevarno je res, a mora biti. Mora kri oškropiti tla. Ne strani se tiste krvi, saj bo tekla za naše pravice, za svobodo tvojega očeta in vseh tlačanov.“

„Pustite punt!“ je prosila Jerca.

„Nehaj že jokati!“ se je Rado delal nejevoljnega. „Dekleta za vsako reč vzdihujete in pretočite na vedra solza. A prav tako hitro tudi pozabite največjo žalost.“

Jerca ga je plašno pogledala, a je videla, da se smeje. Vendar je potegnila svojo roko iz njegove in požrla solze.

„Če je tako, pa bodite puntarji.“

Rado je bil vesel, za vse na svetu bi jo rad objel in ji razodel svoje srce. A ponos kipi v njem, ne, pred to šibko žensko se za ves svet ne poniža! Obrnil se je k vratom.

(Dalje)

merije in sploh od oblasti, da se z vozači, ki mi-
slijo, da so na dirkališču ne pa na ozkih ulicah
našega mesta, kjer je brzina 7 km na uro
zadostna, najstrožje postopa, ker je v očigled
večnim pritožbam od strani prebivalstva, treba
vendar enkrat misliti, da bo treba tudi tukaj
napraviti red in konec dirkanju po našem mestu.

To ne gre! V Škofji Loki ima Počitniška zve-
za kraljevine Jugoslavije že več let svoje poslo-
vanje, na katero pošilja vsako leto za mesec dni
večje število svojih članov in članic iz južnih
delov naše države. Še vsa leta smo bili 1.000
člani s to kolonijo prav zadovoljni. Za letošnje
sezone pa je poslala zveza večje število svojih
članic dijakinj, pod nadzorstvom profesorjev.
Ze takoj prva dva dni smo opazili izredno dru-
žabnost teh mladih deklet in pa tudi, da imajo
dekleta kaj malo smisla za dostojnost v obleki,
za disciplino itd. Po mestu so se namreč
pojavile kmalu po prihodu v svojih kopalnih
oblekah, zvečer pa tudi nikakor ni hotelo biti
konca promenad in obsejanja po solski okraj,
kjer so nastanjene. Seveda so razna oblastva
tako najenergičneje posegla vmes. Vodstvu kol-
onije pa bi prav vlijudno svetovali, naj naj-
energičneje postopa, če oblastvom ne bo treba
vnovič nastopiti z nevljudni ukrepi.

TRATE

Izlet v Gorico Benetke Trst: Obveščati se
vse liste, ki so se pripravili za izlet v Gorico,
Benetke, Trst, ki so vrši v nedeljo, dne 16.
in ponedeljek 15. avgusta in še niso dostavili
svojih list za skupni potni list, da iste prineso
na tajništvo združenja najkasneje do sobote,
dne 30. julija zvečer. Na razpolago je še par
sedevcev, zato naj vsak pohiti s prijavo, ker bo
mo isto zaljuditi v ponedeljek, dne 1. avgusta.
Tistim, ki se bodo še pripravili za izlet v Benet-
ke ponovno pripominjamo, naj prineso po dve
svoji sliki.

Se te dneve je čas za prijavo zato se poslu-
žite te ugodne prilike.
Prijave sprejema tajništvo Združenja roko-
delskih obrti v Trzinu, Blejska cesta 7.

Združenje rokodelskih obrti v Trzinu nazna-
ja, da se vrši vpisovanje novih vajencev in
vajecev in nedeljo, 24. julija ob 8. uri zjutraj,
to pa radi tega, ker se prično ob 9. uri isti
dan pomoštniki izpiti, vse skupaj v zadržnih
prostorih gostilne „Ster“. Vsak vajenec mora
prinesti s seboj spričevalo od zdravnika oziroma
ipripravlano polo, da je sposoben za pouk v
dotični stroki.

Davkoplačevalcem: V dneh 30. julija ter 2.
in 3. avgusta se vrši zasedanje davčnega od-
bora za obrtniške stroke za cel kranjski okraj
v Kranju. Za trziške obrtnike vseh strok, se
vrši davčna razprava v sredo, dne 3. avgusta
dopolodne in popoldne. Vs k, kdor se čuti kaj
prizadetelega, pa naj si bo katerekoli stroke iz
vseh občin sodnega okraja Tržič, naj se osebu
zdrži v dneh 25., 26 in 27. julija pri tajništvu
Združenja rokodelskih obrti v Trzinu, Blej-
ska cesta 7 od 10. do 12. ure dopoldne.

Visok obisk. Komaj smo imeli čas, da smo v
svoji sredi pozdravili novega papeškega nunci-
ja, že je Tržič bil zopet vreden, da sprejme
novega imenitnega gosta. To pot ni bil noben
cerkveni knez, marveč naš prosvetni minister
g. Magarašević. Kar iznenada se je prejšnji
petek popoldne ustavil pred župniščem avto, iz
katerega je izstopil g. minister v družbi z g.
banom, njegovo gospo in družino.

Ogledali so si trziško farno cerkev in farno
pokopališče, zlasti spomenik storziških žrtve.
Izrazili so svoje zadovoljstvo in strmelj nad
lepoto in ubranostjo, ki vlada bodisi v cerkvi,
bodisi na pokopališču. Po ogledovanju so za-
vili v župnišče, da pozdravijo g. svetnika Ant.
Vovka. Tu se je pomudil g. minister dalj časa
in se živo zanimal tako za kulturne, kakor go-
spodarske razmere v Trzinu. Pod noč se je vi-
soka družba vrnila v Begunje.

Grob se je odprl za nekdanjo gospodinjvo v
Zgornjem koncu, za pok. Jožefa Ferlan. Zadnji
dve- tri leta je bolehal. Izredno se je veselila,
da bi dočakala svojo osemdesetletnico. Bog jo
je uslišal. Saj je umrla v svojem 82. letu. Bila
je ena tistih Tržičank, ki ljubijo zlasti pobožno
Jezusovega Srca. Ves čas svoje boleznj je pre-
jemala sv. obhajilo v prvih petkih na domu.
Na njeni zadnji poti so jo spremili številni so-
rodniki, Prosvetno društvo sv. Jožefa, trziška
godba in mnogo znancev. Naj ji sveti večna
luč! Sorodnikom naše sožalje!

Karmelska nedelja je bila v Trzinu vedno
nekaj posebnega. Da bi se ta navada vernih
Tržičanov ohranila in poživila pri mladini, so
se v nedeljo zbrale sosednje Marijine družbe
deklet in žena in mnogo mož in fantov. G.
svetnik Ant. Vovk je govoril zbrani množici,
da jih opozori na mogočno priprošnjico kar-
melsko Mater božjo. — V načrtu je bila letos
prvič posebna procesija s srebrnim kipom M.
B. do Slapa in nazaj. Dež je sicer to preprečil,
zato smo imeli v cerkvi lep nadomestek. Stiri-
postavni fantje so vzdignili kip M. B. ter ga
nesli po cerkvi, duhovščina z verniki pa je na
glas molila znane Marijine molitve. Sledile so
še slovesne pete litanije Mater božje. Ta del
slovesnosti je vodil ob asistenci devetih duhov-
nikov in klerikov g. župnik Hartman Jožef, ki
je kljub slabemu vremenu iz Križev prihitel.

da počasti to slovesnost. — Po litanijah je bil
sprejem novih udov v karmelsko bratovščino in
običajno darovanje za slovesno sv. mašo in bi-
lje z obhodom po pokopališču, ki se vrši letno
na ponedeljek po karmelski nedelji.

Gradnja moramo tiste, ki so zadnje nedeljo
priredili veselico na Fabriki. Ze pred mesecem
dni je oznanil Trziški cerkveni glasnik, kaj
bo 17. julija na karmelsko nedeljo a voditelji
se niso nato nič ozirali in so že za ob tretih
popoldne napovedali veselico s križnim ple-
som. Kljub temu, da so vedeli, kaj je priprav-
ljeno za isti dan ob štirih v cerkvi.

Trziška godba vabi svoje prijatelje od
blizu in daleč, da se udeležijo vrtno prireditve,
ki bo 31. julija popoldne, če bo lepo vreme, za
Virjem. Za Trzinane bo pa že dopoldne ta dan
ob 11. uri koncert na Glavnem trgu. Sicer vsem
naslednjo nedeljo na svidenje!

CERKLJE

Po glavni cesti pred cerkvijo je izpeljana
kanalizacija s podporo banke uprave in cest-
nega odbora. Hvalevredno!

Upravljanje pokopališča lepo napreduje. Izred-
no lepa je lopa pred mrtnišnico. Grobovi niso
več razmetani sem in tja; vse je lepo v vrsti.

Manjka še zelenih mej in kakih primernih dre-
ves. Da bi bilo vse hitreje urejeno, bi se župni
urad rotovo ne branil dobrotnikov, ki bi pri-
sperali vsaj nekaj v denarju. Gotovo bodo do-
brodošli! Na večini grobeh sem videl zasajene
cvetlice, kar je lepo spričevalo za sorodnike
umrlih. Želeli bi bilo, da bi zasajili cvetlice tu-
di na zapuščenih grobovih. Če ni sorodnikov,
bi to lahko storil sosed, prijatelj. To bi bilo
še plemenitejše delo, kot zasajanje cvetlic na
domačem grobu. Slišal sem, da tudi tady, ki
si prileščajo tuje cvetlice ne manjka. Nekdo mi
je dejal, da bodo enega, če se ne poboljša, javno
ožigosali in nazpanili. — Nekateri so dali
očistiti spomenike na grobovih, nekateri so po-
stavili nove. Prijatelji, s katerim sva kot tuja
ogledovala pokopališče, mi je tiho rekel: „Lepo
bo to pokopališče, ko bo popolnoma urejeno. Le
prevelike spomenike si delajo, preveč kama-
na je na grobeh. Bog ve, ali je to skrb za
da duše umrlih ali je ljubezen do rajnih ali
morda sama baharija!“

Iz „Domoljuba“ posnemamo: Stopil sem v
hranilnico in vprašal, kako se razvija? Dobil
sem sledeče podatke: Prometa je imela v prvem
polletju 5.638.534 din. Nove vloge so narasle
na 536.205 din. Iz tega vidimo, da se je vrnilo
popolno zaupanje v domačo hranilno zadrugo.
Tudi nekaj posojil so že dobili kmetje po
nizki obrestni meri. Osmim pridnim in varčnim
školskim otrokom je hranilnica dala darila po
50 din; za popravilo farne cerkve pa 5000 din
podpore. Mali človek: kmet, obrtnik, delavec
nalagaj svoj prihranjeni denar v domačo za-
drugo, če bo domača zadruga močna, boš dobil
ob času sile pri njej pomoč.

Sporoča se nam: Ob nedeljah pozno v noč br-
ne po naši vasi motorji z različnimi vozači. Ne-
kateri znaajo voziti, drugi šele poskušajo. Ne-
kateri le glasno opazujejo izkušene in še bolj
neizkušene vozače. Neznosno hreštanje in br-
nenje motorjev in poskušanje se ponavlja skoraj
vsako nedeljo v noč. Za človeka, ki ves te-
den gara, je poslušanje tega prasketanja in šun-
dra neznoosa muka. Oblastem bi priporočali,
naj poskrbe, da ne bo po noči, ko navadni zem-
ljani radi počivajo, nepotrebnega vozarjenja
in kalenja nočnega mira.

BENETKA

Letošnja žetev, ki se je radi vedno menjajote
se temperature nekoliko zakasnila, se bliža svo-
jemu koncu. Svežine nevihte z nekaj toče so
pribile vse poljske pridelke precej k dom, ter
bo radi tega pridelek nekoliko slabši kot sicer.

Če bo vse po sreči šlo naprej, bomo jeseni
spravljali tudi jabolka, malo hrušek, orehov pa
nič. Pozni pomladanski mraz je uničil mnogo
sadnega cvetja in je kar čudno, da bo sploh kaj
jabolk, ki jih tudi ne bo toliko, da bi se mogli
ponašati z njimi. V „frakelju“ bo letos bolj malo
teklo, zato pa nikar ne obupajmo.

Močni nalivi so razkopali tudi vse občinske
ceste vseh redov, katere so potrebne takojšnje-
ga popravila. Občinski oetar pa tega gotovo
ne ve, ker ga ni nikjer videti. Nekateri trdijo,
da se nahaja na počitnicah, ali pa ga je kje
podalo. Naj bo kakor hoče, občina naj dokler
se oetar ne vrne, najame kakega delavca, da bo
spravil njena pota v red.

KRIŽE

Po enajstih letih. Jeseni bo pretéklo 11 let
odkar je bil pri nas zadnji orlovski nastop. Po
enajstih letih, skoraj ves čas prisilnega miro-
vanja bomo pokazali, da so naše vrste neomaj-
ne in da gremo za istim idealom: K soncu, k
svetlobi...! Po enajstih letih zopet vabimo,
naj se 14. avgusta zbere v Križah vsa katoliška
prosveta Gorenjske, v krog njenega najstarej-
šega društva, katero obstoja že polnih 43 let.
Često vsakega člana Prosvetnih društev ali FO
naj bo: 14. avgusta grem v Križe na mladinski
nastop! — Na sestanku Prosvetnega društva
16. t. m. je članstvo imenovalo preč. gosp. župni-
ka J. Hartmana za njegovo veliko poštovno
delo in pomoč pri gradnji Prosvetnega doma za
častnega pokrovitelja mladinskega nastopa dne
14. avgusta.

KOKRICA

Kdor se zanima za lepo ropanje na Sv. goro
in za izlet v Gorico, Sredipolje Dobendob,
Oslavje in Trst, naj se javi najkasneje do ne-
delje zvečer t. j. 24. julija, ker je v avtobusu
praznih le še nekaj mest. Prijavite se na naslov
Kopac Mirko Kokrica in Stanko Umnik, Predos-
lje. Udeleženci lahko vstopijo tudi v Kranju in
do Ljubljane. Izlet se vrši po programu opisane-
m v zadnjem „Gorenjcu“, dne 30 in 31. julija.

GORICE VAELJO

na kmečki tabor, ki ga priredi KKZ ob priliki
blagoslojitve prapora MKZ v Gorizah. Ta dan
31. julija 1938 bomo pokazali, da tudi mi kmeč-
ki sinovi in hčere hočemo pomagati pri orga-
niziranju mladine, posebno v stanovskem smi-
slu. Zbrali se bomo, da skupno povemo tistim,
ki nam hočejo kratiti svobodo duha in srca, da
smo tudi mi kmetje del naroda, ki ima isto živ-
ljenjsko pravico kot vsi drugi stanovi. Se več!
Kmečki stan je stan, na katerem slonijo vsi
drugi stanovi. Zakaj, če propade kmečki stan,
morajo z njim propasti vsi drugi sloji.

Zato vsi prijatelji kmečke organizacije po-
seбно še prijatelji mladine, pridite v nedeljo
31. julija med 1 — 2 uro v Gorice, da skupno
manifestiramo za kralja, za narod, za mili naš
slovenski kmečki dom.

Po Kofcah in Košuti

Cas dopusta je prišel. Izvem, da je na Kof-
cah ob nedeljah maša, pa hajd tja gora za nekaj
dni. Na vlaklu zagledam nekaj nahrbtnikov:
družčina bo! Na trziški postaji smo se razdelili:
nekaj jih odpelje taksi do ubožnice pri Sv.
Ani, odkoder je preko Kala dve pičli uri, če
pri Vasovniku zaidče na levo namesto na Kal,
imaš precej pustu direktno pot, ki se zaradi
enoličnosti hudo vleče, drugi so jo mahnil mi-
mo Završnika, ki je ob sončnem popoldnevu
vroča, tretji kar čez Pirmance, da jim ni treba
nič po cesti, trije pa smo krenili po Dolini
mimo Luneka, ker je tod hladno in se cesta že
sama visoko dvigne.

V dveh urah smo na Kalu, kjer je prijeten
odvih pri skodelici mleka v lovski koči. Trite-
trtarna strmina precej spozil, posebno če je
težji nahrbtnik. Odtod naprej pa je skoraj
promenada pot, pičlo uro dolga.

Pred Kofcami nas dohiti kofški nosač Vinko z
žilavo kobilico Bizo. „Kolikokrat na teden gre-
ste v Tržič?“, „Zdaj poleti vsak dan, včasih še
dvakrat, če je veliko gostov in če je treba ko-
mu po priljago na postajo, pa zaradi pošte in
časopisov tudi.“ Prijazno je ponudil, naj bi
nahrbtnike naložili na kobilico in je odhitel
pred nami. „Koliko je še do Planinskega do-
ma?“, „Cetri ure še!“ In res, čez nekaj minut
se je prikazala streha, okna, kapelica, vrata,
vsa okolica.

Poleg Doma na balinščici živjav kot pred šolo.

„Odkod ste, otroci?“ „Iz Kranja. Smo na po-
čitnicah tukaj.“ „Ali vam je všeč tukaj?“ „
všeč, všeč!“ „Koliko pa plačate?“ „Kar nas je
aboniranih, po 25 do 30 din na dan, kdor ima
hrano s seboj, pa sproti kaj kupuje.“ „Jaz
potrošim kovača na dan,“ se oglasi eden, „bom
en teden tukaj.“

V jedilnici so bili gostje pri taroku in drugih
igrah, ostali pa so šli na sonce in na sprehode.
Pod tušem onkraj Doma so skakali dekci in
kopalni obleki, ob gozdu pa so deklice igralle
ping-pong. Videti je, da se vsi, otroci in odrasli,
prav dobro počutijo.

Urna nataknica pripoveduje: „Dobro dan! Kaj
boste, gospod?“, „Natro sva se dogovorila, da
bom za 45 din dnevno z vsem oskrbljen, nato
pa so mi odkazali sobo.“

Zvečer so prihajali gostje od vseh strani: z
Velikega vrha, na čigar jugozahodni strani je
že polno planik, s Kladva, kjer se začne murke,
s Košutinkovega turna, kamor je tura skoraj
celodnevna in s Pungreta, kamor se v slabi pol
uri pride skoraj po ravnem in kjer si v pastir-
ski koči lahko priročiš ceneno malico. Ne
ubraniš se tudi črne kave, če se približas gra-
ničarski „vili“ in njenim gostoljubnim prebi-
valcem, posebno vedno nasmehnjenu kuhar-
ju. Zastonj jim ponujaš plačilo, ker so tako
navajeni častiti goste. Na straži tako resno vr-
šijo svojo „dužnost“, tu so pa jako ljubeznivi
gostitelji.

V lični in spazno opremljeni sobi smo v pri-
jetni zabavi spoznali pozno v noč, le mladina je
odšla ob določeni uri spat.

Vsako jutro je zapel zvon in vabil k maši, h
kateri go prihajali poleg domačih gostov plan-
šarji in planšarice, med njimi posebno zvesto
majer Fronc z gornje koč, ki pravi o „Gorenj-
cu“: „Tak časopis je kaj vreden, ki piše domače
stvari!“

Krasen je beli plašč v kofski kapeli, okra-
šen s planinskimi cvetjem v narodnih barvah:
planika, encijan in rododendron. Vredno ga
je hraniti le za večje praznike. Enake orna-
mente ima tudi olajna slika sv. Janeza Krst-
nika. Pri nedeljski maši so ljudsko petje oskr-
beli nedeljski izletniki, kratka in jedrnata pri-
diga pa nam je dala snovi za razmišljanje med
potjo po nepokvarjeni planinski prirodi.

Izlet na Veliki vrh (poldrugo uro, 2085 m)
nas je presenetil s širokim razgledom proti
jugu prav do Učke in Istri, med potjo po gre-
benu na Kladvo (2095 m) so se videla koroška
jezera in Celovec, pa tudi Veliki Klek in dru-
gi vršaci. Cisto blizu se vidi sosed Obir.

Z vrhov grede smo vselej obiskali še kako
planšarsko koč. Snažne in lične so nekatere,
in okusno mleko ti zares priverže dušo, pa če
tebe naveže na koč in planšarje. Ni čuda, če
so obiskovalci na eno izmed koč pritrtili napis:
Koča lepih spominov.

Nekaj posebnega je gori sobota in nedelja, če
je ugodno vreme. Takrat je z izletniki pravi
dirindaj: petje in vriskanje, šala in smeh, pa
tudi glasbeni užitek, če se pridružijo še znane
citre in kitera iz Trziča. Take dni imajo miru
željni gostje malo neprijetno, pa morda nič
škodljivo izpremembo.

Težko je bilo zapustiti ta lepi gorski kraj
in prijetno družčijo, ko je potekel dopust. Po-
vedali so mi, da imajo za naprej v načrtu po-
letno verando in boljžo izrabo vode, ki jo je po-
vod dovolj; če se to izvede, bo privlačnost Kofe
še večja.

Odšli smo z upanjem in sklepom, da se o
prvi priliki spet povrnemo na te planine lepih
spominov.

efekt.

„V času obiskanja“ na Brezjah

Gregorinova pasijonska drama „V času obi-
skanja“, ki jo priredi dne 13. in 14. avgusta
t. l. Prosvetno društvo Kropa pred Marijinim
svetiščem na Brezjah, bo vsekakor pomemben
kulturni dogodek v društvenem življenju Go-
renjske, ki zasluži splošnega odziva in naklon-
jenosti.

Po vseh pripravah sodeč, se tak, veličastna
predstava, vzpizorjena na ogromnem odru, ki
zavzema površino 160 m² in odgovarja stilno
in inscenacijsko duhu predstave in skladnosti
z okolico, nad Ljubljano še ni videla.

Pri predstavi bo nastopilo 130 igralcev, ki se
v polni meri zavedajo odgovornosti in se pridno
pripravljajo za težko nalogo. Razume se, da
je za tako predstavo potreben ogromen aparat,
delo in žrtve. Semostansko predstojništvo na
Brezjah spremlja vse priprave z velikim ra-
zumevanjem in naklonjenostjo ter je že dovo-
lilo uporabo vseh prostorov, cerkvenih orgel
in zvonov in dalo na razpolago žaromete za
razsvetljavo.

V vrsti raznih prireditev, ki se letos vrše
po Sloveniji, pasijonska drama „V času obiska-
nja“ na Brezjah ne bo manj pomembna. V sen-
ci bazilike Kraljice Slovencev, prav ob Materi,
bomo za njen največji praznik mogli biti
priče velike drame za odrešenje človeškega
rodu in ob njej spoznati: „Kaj nam je v
miru?“ Pred našimi očmi bodo zaživele Gospo-
dove besede: „Kjer sta dva ali trije zbrani
v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi.“

Za kritje strehe Vaše hiše
uporablajte edino
priznano prvovrstni

BOBROVEC

ki za gorenjsko podnebje najbolj
odgovarja in ki ga dobite v opekarni

**ZABRET IVAN
V BOBOVKU**

Pisarna Kranj, Jahačev prelaz šte. 3.
(poleg hotela „Jelen“)

Obrtništvo

Obrtna razstava v Senti Vidu. Društvo slovenskih obrtnikov v Senti Vidu nad Ljubljano bo otvorilo 3. obrtno razstavo obrtnih izdelkov v nedeljo, dne 31. julija ob 11. uri dopoldne pod pokroviteljstvom bana dravske banovine g. dr. Natlačena. Razstava bo odprta od 31. julija do 21. avgusta v prostorih meščanske šole v Senti Vidu, zato se tudi priporoča obrtništvo, da si to obrtno razstavo ogleda.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0-50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKS, tapetnik Na skali 5 (v hiši g. Šipica).

2 kultivatorja, solidno izdelana prodam. F. Cernik, ključavničar, Cerklje.

Kupim stavbno parcelo 1000 m² na prometni periferiji Kranja po zmerni ceni. Poudbe na upravo pod „220“.

Absolventka trgovskega tečaja z malo maturo išče primerne službe. Veščta stenografije, strojepisa, korespondence ter drugih del. Naslov v upravi.

Skoraj nov Gritzerjev šivalni stroj z okroglim čolničkom se zelo poceni proda pri „Ugodnost“ Kranj. Istotam se proda tudi skoraj novo športno kolo.

Proda se izruvač za krompir. Poizve se v upravi lista.

Geod. Babnik Filip

avtorizirani civilni geometer

in zapriseženi sodni izvedenec je odprl

geometersko pisarno

in izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela kot: parcele, ijo, določitve meja po mapi, ureditev spornih meja, gospodarske načrte, nivoelacije itd.

Pisarna: Savski nasip
gostilna „pri ZORCU“

Kdor zida hišo,

sebi ali drugim, mu zasteklim stavbo poceni in solidno ali dam samo šipe točno po merah prirezane. Mizarji pri šipah popust. Na zalogi imam vedno stekleno opeko vseh vrst.

Hlebš — Kranj

Za fotografiranje ob nedeljah zvečer je najbolje da prej naročite, da bom sigurno v ateljeju

FOTO JUG, - KRANJ

Vedno v zalogi
žive ribe in raki.

Hotel „Stara pošta“, Kranj

Za ženine! Za neveste!

Ure, zlatnina,
in druga darila
pri Rangusu v Kranju
se bodo dobila!

B. RANGUS
zlatar in sodni cenilec v Kranju

Zlato in srebro kupujem po
najvišji dnevni ceni!

OD 17. VII
ZNIZUJEMO CENE
OBUTVI!

NOVE CENE:

12.- 15.- 19.-

25.- 29.- 39.-

59.- 79.- 99.-

PRIDITE - PREPRICAJTE SE

Rotax

Širite in berite katoliško časopisje!

Jako važno!

KOLESA samo prvovrstnih znamk se
dobe pri tvrdki

IGNAC MAJNIK
KRANJ, Glavni trg.

Cene koles sem znižal, obenem pa je vsak
kupec zavarovan za vsoto 20.000 din.

Enoletno jamstvo!